

Opið bræv til formannin fyri Føroya Fiskimannafelag harra Erlendur Patursson

Eg hevði væntað, at tú fírst at takka Føroya Arbeiðarafelag, sum hevur stuðlað okkum í okkara harða stríði fyri at bjarga fiskimonnum úr teirra trælakorum.

Eg hevði eisini væntað, at tú fírst at takka øllum, sum hjálptu til at fáa í lag samgonguna imillum føroyskar arbeiðarar (og harvið eisini fiskimenn) og okkara brøður í Danmark.

Eg hevði væntað, at tú fírst at veita eina serliga tókk til umboðsmenninar úr Vági og Porkeri fyri tað manndómsbragdið, sum hesir menn gjördu fyri at hjálpa fiskimonnum.

Tú loypur á P. M. Dam, fyri at hann hevur eggjað hesum monnum til ta gerð, teir gjördu. Eg veit, at P. M. Dam fírir seg glaðan yvir úrslitið.

Undirritaði fór út á kajuna og tók ímóti teim umboðsmonnum, sum kómu úr Suðuroy, og eg spurdi umboðsmenninar fyri Vág og Porkeri, hví hesi bæði felögin ikki vildu ganga saman við Samvirkende. Av teirra svári skilti eg beinan vegin, at limirnir í hesum báðum bygðum hövdu fingið skeivar upplýsingar og tessvegna vildu havt tikið heilt aðra stöðu, um so var, at rættar upplýsingar vóru komnar teim í hendi.

Eg talaði sjálvandi við menninar um hetta og greiddi teim frá øllum sannleikanum, eins og eg flutti röðu á fundi Føroya Arbeiðarafelags, har eisini brøv frá Samvirkende vórðu upplisin og harav framgongur týðuliga, at Samvirkende er fegið við at veita munandi peningaligan stuðul, um so er, at samarbeiði og vinarlag kann skipast millum danskir og føroyskar arbeiðarar og fiskimenn.

Umboðsmenninar fyri Vág og Porkeri kómu út at tala saman við meg um hesi viðurskifti, og allir vóru vit á einum máli um at teirra atkvøður fóru at verða avgerandi fyri innliman ella ikki innliman.

Her leikaði so nógv á, at nevndu umboðsmenn ikki kundu forsvara yvir fyri teirra samvitsku at ganga ímóti innlimanini.

Teir tóku so ta djörvu og mannligu stöðu at greiða atkvøðu samhart teirra sannföring og samvitsku.

Tað er skeið, sum »14. September« sigur, at hesir menn vórðu noyddir at viðganga mandatsvik.

Nei, hesir menn gjördu einki í loyningum. Teir telefoneraðu til Vágs og Porkeris og bóðu menn har suðuri boða til fundar, soleiðis at teir, so skjótt teir settu fót á land aftur í Suðuroy, kundu greiða limum teirra frá, hvat teir hava gjørt og hví teir gjördu soleiðis. Teir skjóta seg undir avgerð og dóim limanna í heimbygd teirra, og lat meg skoyta her uppí, at úrslitið av arbeiðsmannafelagsfundinum í Porkeri og í Vági er

komið til formann Føroya Arbeiðarafelags.

Harra Erlendur Patursson! Vit sum formenn fiskimanna eru hesum monnum takkskyldugir. Eg fíli tað soleiðis, sum at eg aldri kann takka teim so nógv sum eg skyldi, men teir kenna meg og vita, at tókk mín ikki er tóm orð, men er sprottin av innsta hjarta mínum, og er vegna allar føroyskar fiskimenn, sum duga at skilja, hvat hesir menn hava gjørt fyri teir.

Eg hevði væntað, at formaðurin fyri Føroya Fiskimannafelag nú fór at tagna og lata vera við at loypa á menn og felög, sum stuðla okkum bæði á ein hátt og annan og sum leva okkum stuðul. Streikuma megu vit vinna, og til tess tørvast okkum peningur og nógvur peningur.

Alt tað, ið skrivað verður í føroysk-

um blöðum, verður umsett til danskt — og eisini stýrið fyri Samvirkende lesur hvørt einasta orð. Teir siga sjálvir, at teir eisini vita, hvat ið »14. September« skrivur, og hesum viðvíkjandi skriva teir higar í hesum dögum m. a. hesi orð: »Vi har ikke kunnet undgå at bemærke, at der fra Føroya Fiskimannafelags side har været meget skarp modstand mod De samvirkende Fagforbund, og at der kun i ringe grad er taget hensyn til realiteterne En ting er at yde støtte til en organisation, vi staar i et venkabeligt forhold til anderledes stiller det sig, naar disse absolutte forudsætninger ikke er til stede«

Eg nýðist tí einaferð enn at biðja formannin fyri Føroya Fiskimannafelag um fyri fiskimanna skuld at lata vera við illsinnaðum áløpum á Samvirkende og øll felög og menn, sum unna okkum væl og lova okkum stuðul í hesum harða bardaga, sum vit nú eru í.

J. H. Danbjørg.

Erlendur mín — hví sveik og svik- aði tú? — Nú hjálpir einki við grovum at grýta

Lágt lást tú nú. Sum óargaligur smádrongur grýtur tú við gróti — og í tapsillsinni rann tú teg í eitt runudýki.

Og her stendur tú nosligur.

Tú tala um mandatsvik! H. J. Hjelm og Müller eru menn at svára fyri seg. Teir eru ongar blókur, sum tú ella eg kunnu taka og moyrka.

Annars er at viðmerkja sum dømi um, hvussu óálitandi skrivningin er, at eg hvørki bar orð á ella sá nakran av umboðsmonnum fyri Vági og Porkeri fyrr enn aftan á atkvøðuna. Og H. J. Hjelm sá ella talaði eg ongatíð við, áðrenn hann fór suður aftur.

So er títt reinförí!!!

Um H. J. Hjelm og Müller hirða at svára tær, veit eg ikki, men teir kunnu siga almenninginum.

at teirra felög altíð hava verið fyri eini samskipan við Samvirkende, men teir vildu við tað sama gjalda fyri allar fyrimunnir eins og danskir arbeiðarar, t. d. fyri partin í arbeiðaranna arbeiðsloysisstudningi. Men tessverri ræður afturhaldið í Føroyum og arbeiðsloysisstudningslógirnar eru ikki í gildi, og fyrr enn hesar lógir eru í gildi, kann eingin arbeiðsloysisstudningur fáast her. Fyri hesar prinsipiellu samskipanarstöðu hava arbeiðsmenninar í Vági og Porkeri barst og vildu helst ikki helma í, fyrr enn semja fekst um hetta endamálið.

Men tá ið teir so kómu á Føroya Arbeiðarafelagsfund og finga at vita sannleikan:

Hvussu tú hevði vílt og spilt fyri samskipanarmálinum, og at eitt organisatoriski samarbeiðsgrundarlag við Samvirkende tørvaði fyri at F.A. kundi vera tað neyðuga

hövdu boðað frá á Føroya Arbeiðarafelagsfund, halda fund í sínum felögum í somu løtu, teir stigu fótin á land aftur hjá sær sjálvum. Og teir blivu ikki sviknir. Teirra stöða varð góðkend og fagnað.

Hvussu vakur stendur tú nú við ókvæmisorðum og ósannindum tínum, Erlendur.

Nei, H. J. Hjelm og Müller hvørki sviku ella svikaðu. Men tað gjörði tú móti fiskimonnum og arbeiðsmonnum.

Tú hevur elvt fiskimonnum at fara út í bardagan og yvir fyri teimum lätist sum tú gjörði tað, ið tú kundi fyri at veita teimum peningaligan stuðul, og tú hevur enn tað gyklað fyri teimum, at hesin stuðul var klárur og greiður at fáa. Men samstundis hevur tú

SVIKIÐ FISKIMANNIN við ikki at gera, hvat ið næst og best var fyri stuðulveitan til teirra, og tú hevur

SVIKAÐ við at halda dulgt fyri fiskimonnum og arbeiðsmonnum, at tú við at gera teg sum óvin inná Samvirkende og við øllum snildum forðað F.A. at skapa tað neyðuga samskipanargrundarlagið fyri at kunna veita fiskimonnum munandi hjálp hevur gjørt títt ýtarsta fyri at typpa hövudsælduna, haðani føroyskir arbeiðsmenn kunnu heimta hjálp til kammirátar sínar, fiskimenninar.

Ti við og ígjøgnum SAMVIRKANDI er einasta leiðin, ið skjót og munandi hjálp kann fáast. Valutaruppløkkir og ókunneleiki vil altíð tørförgera hjálp frá londum við aðrari valuta enn dansk-føroyskari. Kanska tú sum hag- og figgarfrøðingur eisini vil venda sannleikanum her!!

Men fiskimenn kunnu takka teimum felögum, H. J. Hjelm, Müller, Danbjørg, mæ og øðrum fyri, at hövudsældan — Samvirkende — ikki er typt tross tínar svikjara- og svikasnildir, Erlendur.

Var tað nú ikki best, Erlendur, at tú aftaná hesi lokabrøgd segði teg frá sum fiskimannafelagsformaður.

P. M. Dam.

MATSTOVAN

er opin frá kl. 6—8

á horninum

TUNGUGØTA — KONGAGØTA

Hugnalig holi — Danskur og føroyskur matur — Matur verður latin út, 3 kr. gerandisdagar, 4 kr. sunnudagar, men havi ílet við — Holi kann leigast út til brúðleyp og samkomur av ítróttafólki til kaffi o. a.

Effe Mohr

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tórshavn